

životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, tak, že ukládá členským státům stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?

- (1) Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 175, s.40; Zvl. vyd. 15/01 s. 248).
- (2) Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03 s. 151).
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracování některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07 s. 466).
- (4) Rozhodnutí Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).

Žaloba podaná dne 6. dubna 2009 — Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-132/09)

(2009/C 153/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Eggers a J.-P. Keppenne, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Belgické království tím, že odmítlo převzít finanční náklady na vybavení a učební pomůcky evropských škol, nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z dohody o sídle z roku 1962 ve spojení s článkem 10 ES;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise Belgickému království vytýká, že porušilo dohodu, kterou v říjnu 1962 uzavřelo s Nejvyšší radou evropských škol, když odmítlo převzít náklady na vybavení a učební pomůcky evropských škol se sídlem na jeho území.

Na podporu své žaloby žalobkyně zaprvé tvrdí, že z čl. 6 druhého pododstavce Úmluvy o statutu evropských škol ze

dne 21. června 1994⁽¹⁾ vyplývá, že každý členský stát musí s evropskými školami zacházet jako se vzdělávacími zařízeními podléhajícími vnitrostátnímu veřejnému právu. V důsledku toho by měly být evropské školy, co se týče počátečního vybavení v souvislosti s otevřením nebo rozšířením evropských škol, jakož i co se týče ročních nákladů na údržbu a provoz těchto škol, financovány belgickými veřejnými orgány. Komunitarizace školství v Belgii nemůže být v tomto ohledu důvodem pro odmítnutí financovat roční náklady na provoz evropských škol belgickými orgány, neboť z ustálené judikatury vyplývá, že se členský stát nemůže vyhnout svým povinnostem, ke kterým se zavázal, delegováním výkonu této pravomoci na veřejné partnery na místní a regionální úrovni.

Komise v odpovědi na výhrady vznesené belgickými orgány zadruhé uvádí, že závěry zasedání Nejvyšší rady konaného v Karlsruhe v květnu roku 1967 nijak nezpochybnují povinnost financování, kterou je tento stát jakožto země sídla povinen plnit.

Komise nejprve uvádí, že Nejvyšší rada v Karlsruhe pouze vypracovala pokyny k vzorovému protokolu o shodě s členskými státy, ve kterých mají evropské školy sídlo, a vzhledem k hierarchii právních norem nemá v žádném případě pravomoc měnit dohodu o sídle z roku 1962.

Dále uvádí, že toto „rozhodnutí“ z Karlsruhe nemůže být za žádných okolností vykládáno jakožto „pozdější dohoda nebo pozdější praxe stran“ ve smyslu čl. 31 odst. 3 písm. a) a b) Vídeňské úmluvy o smluvním právu, co se týče výkladu dohody o sídle, při neexistenci následných ustálených aktů nebo vyjádření, které by zpochybňovaly povinnost financování stanovenou dohodou o sídle. Tato povinnost převzít náklady na vybavení a učební pomůcky evropských škol je ostatně potvrzena mnohými dokumenty a četným financováním provedeným Belgií po roce 1967.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 212, s. 3

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság (Maďarsko) dne 8. dubna 2009 — Dr. József Uzonyi v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Věc C-133/09)

(2009/C 153/40)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dr. József Uzonyi

Žalovaný: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Předběžná otázka

Vyplývá z věty „platba se uděluje na základě objektivních a nediskriminačních kritérií“, uvedené v čl. 143ba odst. 1 nařízení č. 1782/2003⁽¹⁾, ve znění účinném do 31. prosince 2006, že pokud jde o nárok na oddělenou platbu za cukr ve vztahu k jednotné platbě na plochu, nemůže být zavedeno rozlišení mezi zemědělci v závislosti na tom, zda dodávají cukrovou řepu ke zpracování přímo (samostatně) nebo nepřímo (prostřednictvím sdružovatele)?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 10. dubna 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A. Ch, Bernard Page v. Région wallonne

(Věc C-134/09)

(2009/C 153/41)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A.. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A. Ch, Bernard Page

Žalovaný: Région wallonne.

Předběžné otázky

1) „Může být čl. 1 odst. 5 směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí vykládán tak, že vylučuje ze své působnosti takové právní předpisy — jako je nařízení Valonského regionu ze dne 17. července 2008 o některých povoleních, u kterých existují naléhavé důvody obecného zájmu —, které se omezují na stanovení, že ‚existují důvody naléhavého zájmu‘ pro vydání povolení v oblasti územního plánování, v oblasti životního prostředí a individuálních povolení týkajících se úkonů a prací, které uvádí, a které ‚schvalují‘ povolení, u kterých je uvedeno, že ‚existují naléhavé důvody obecného zájmu‘?“

2) a) „Brání články 1, 5, 6, 7, 8 a 10a směrnice 85/337/EHS⁽¹⁾, ve znění směrnice Rady 97/11/ES⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES⁽³⁾, právnímu režimu, kdy je povolení provést záměr podléhající posouzení vlivů vydáno legislativním aktem, proti kterému není možné podat opravný prostředek u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění hmotněprávní nebo procesní legality rozhodnutí, kterým se vydává povolení k uskutečnění záměru?“

b) „Musí být článek 9 Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES⁽⁴⁾ ze dne 17. února 2005, vykládán tak, že členským státům ukládá stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?“

c) „Musí být článek 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice 2003/35/ES, vykládán vzhledem k Aarhuské úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, tak, že ukládá členským státům stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?“

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40, Zvl. vyd. 15/01, s. 248).

⁽²⁾ Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 73, s. 5, Zvl. vyd. 15/03, s.151).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnice Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2005/370/ES, ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).